

Buchbesprechung

Ein großer Beitrag zur Aufarbeitung der Kolonialzeit und zur Reduzierung der ungerechten Ungleichheiten in unseren Gesellschaften. Ein demokratisches Nationalparlament, eine demokratische EU-Versammlung und eine Global-Versammlung soll unsere Zukunft sein. Das ganze heißt: Partizipativer Sozialismus.

von **Dr. Konstantin Karras**

(mit griechischer Computer-Übersetzung)

Κριτική βιβλίου

Μεγάλη συμβολή στην αντιμετώπιση της αποικιακής εποχής και στη μείωση των ανισοτήτων στις κοινωνίες μας. Ένα δημοκρατικό εθνικό κοινοβούλιο, μια δημοκρατική συνέλευση της ΕΕ και μια παγκόσμια συνέλευση πρέπει να είναι το μέλλον μας. Το όλο πράγμα σημαίνει: συμμετοχικός σοσιαλισμός.

από τον Δρ. Κωνσταντίνο Καρρά

Bei den Olympischen Spielen beginnt der 100-Meter-Lauf für alle Sportler beim Meter Null. Das ist richtig und gerecht. Aber in einer Stuttgarter Klinik werden am selben Tag zwei Babys geboren; das Eine als Millionär, das andere als Hartz-IV-Empfänger. Das ist weder richtig noch gerecht. Und das geht seit über Tausend von Jahren so. Und diese dauerhaft anhaltende Ungerechtigkeit hat schließlich die Menschheit in ständigen Kriegen und zu den heutigen Klimaproblemen geführt.

So ungefähr habe ich meine Frage an Yanis Varoufakis bei einer Klima-Veranstaltung von 25.04.19 in Frankfurt versucht verständlich zu machen. **Wäre die Abschaffung der Vermögenserbschaft nicht die richtige Antwort auf diese meine Frage?**

Yanis (in Englisch): Die Antwort auf deine Frage findest du in meinem Buch. Dort versuche ich diese Problematik meiner Tochter zu erklären. Da schlage ich vor: **jedes geborene Kind erhält vom Staat ein Startkapital.**

Στους Ολυμπιακούς Αγώνες, η διαδρομή των 100 μέτρων για όλους τους αθλητές ξεκινά από το μέτρο μηδέν. Αυτό είναι σωστό και δίκαιο. Αλλά σε μια κλινική της Στουτγάρδης δύο μωρά γεννιούνται την ίδια ημέρα. το ένα ως εκατομμυριούχος, το άλλο ως αποδέκτης του Hartz IV. Αυτό δεν είναι ούτε σωστό ούτε δίκαιο. Και αυτό γίνεται και συνεχίζεται εδώ και χιλιάδες χρόνια. Και αυτή η επίμονη αδικία οδήγησε τελικά την ανθρωπότητα σε συνεχείς πολέμους και στα σημερινά κλιματολογικά προβλήματα.

Έτσι κάπως προσπάθησα να καταστήσω κατανοητή την ερώτησή μου στον Γιάννη Βαρουφάκη σε μια εκδήλωση στις 25 Απριλίου 2019 στη Φρανκφούρτη. **Δεν θα ήταν η σωστή απάντηση στην ερώτησή μου η κατάργηση της κληρονομιάς;**

Γιάμης (στα Αγγλικά): Η απάντηση στην ερώτησή σου βρίσκεται στο βιβλίο μου. Εκεί προσπαθώ να εξηγήσω αυτό το πρόβλημα στην κόρη μου. Προτείνω **σε κάθε παιδί που γεννιέται να λαμβάνει από το κράτος ένα κεφάλαιο εκκίνησης.**

Fast auf den Tag genau ein Jahr später hat mir eine meiner Töchter die 1300 Buch-Seiten von Thomas Piketty geschenkt. Gleich beim Lesen der ersten Seiten wusste ich schon, dass es in diesem Buch um eben diese an Varoufakis gestellte Frage geht. Es geht um die ungerechten Ungleichheiten in der Gesellschaft.

Ένα χρόνο αργότερα σχεδόν την ίδια μέρα, μια από τις κόρες μου μου χάρισε τις 1300 σελίδες του βιβλίου από τον Thomas Piketty. Μόλις διάβασα τις πρώτες λίγες σελίδες, ήξερα

ήδη ότι αυτό το βιβλίο αφορούσε την ίδια ερώτηση που έθεσε στον Βαρουφάκη. Πρόκειται για τις άδικες ανισότητες στην κοινωνία.

Thomas Piketty hat die Ungleichheitsgesellschaften der letzten 1000 Jahre beschrieben. Dabei hat er die Bevölkerung in drei Schichten aufgeteilt. Die obersten 10% Wohlhabende, die untersten 50% und die dazwischen liegenden 40%. Die Verteilung z.B. des Vermögens in diesen drei Klassen sagt viel mehr aus als der einfache Mittelwert. Das macht die Sache überschaubar und verständlicher. Das besondere Charakteristikum aller bisher existierten Gesellschaften ist das „heilige“ Eigentum. Ausnahme: die kommunistischen Gesellschaften.

Ο Thomas Piketty περιέγραψε τις ανισότητες των κοινωνιών των τελευταίων 1000 ετών. Χωρίζει τον πληθυσμό σε τρία στρώματα. Το κορυφαίο 10% των πλουσίων, το κατώτατο 50% και το 40% στο ενδιάμεσο. Η διανομή π.χ. του πλούτου σε αυτές τις τρεις κατηγορίες λέει πολύ περισσότερα από τον απλό μέσο όρο. Έτσι καθίστανται τα πράγματα σαφή και κατανοητά. Το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό όλων των κοινωνιών που υπήρχαν μέχρι τώρα είναι «η ιερή» ιδιοκτησία. Εξάιρεση: οι κομμουνιστικές κοινωνίες.

Thomas Piketty beginnt seine Ausführungen mit der trifunktionalen, der dreigliedrigen Gesellschaft. Adel, Klerus und Bauernvolk. Es folgen die Beschreibungen der Kolonial- und Sklavenhalter-Gesellschaften. Die Sklavenhaltung ist erst in der Zeit zwischen 1830 bis 1888 abgeschafft worden. Jeder Sklavenhalter bekam für seine „Wohltat“- nämlich die Sklaven frei zu lassen- eine saftige staatliche Entschädigung. Auf der Haiti-Insel haben die dort für den Verkauf zwischengelagerten Sklaven revolutioniert und ihre Freiheit erlangt. Dies hat aber dem 1789er Frankreich, also dem Land der Freiheit, der Gleichheit und der Brüderlichkeit, überhaupt nicht gefallen. Haiti wurde gezwungen von 1825 bis 1950, also 125 Jahre lang, jährlich 15% seines Bruttoinlandsproduktes an Frankreich abzuliefern.

Ο Thomas Piketty ξεκινά την περιγραφή του με την τριμερή κοινωνία. Ευγενείς, κληρικοί και αγρότες. Ακολουθούν οι περιγραφές των αποικιακών και εμπορίου σκλάβων. Η Ιδιοκτησία σκλάβων καταργήθηκε μεταξύ 1830 και 1888. Κάθε ιδιοκτήτης σκλάβων έλαβε μια μεγάλη κρατική αποζημίωση για την «ευεργετική του πράξη» - δηλαδή, την απελευθέρωση των σκλάβων. Στο νησί της Αϊτής, οι σκλάβοι που αποθηκεύονταν προσωρινά εκεί προς πώληση, επαναστάτησαν και απέκτησαν την ελευθερία τους. Αυτό όμως δεν άρεσε καθόλου στην Γαλλία, στη χώρα της ελευθερίας, της ισότητας και της αδελφότητας,. Έτσι και ανάγκασε την Αϊτή να παραδίνει κάθε χρόνο το 15% του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος της στη Γαλλία. Για 125 χρόνια. μεταξύ 1825 και 1950!

In der goldenen Epoche der Eigentümer-Gesellschaft, also zwischen 1880 und 1914, hat sich in allen westlichen und europäischen Ländern das Vermögen nur in wenigen Händen angesammelt. Das obere Zehntel besaß 80-90% des Reichtums. Und was folgte danach? Eben. Der Erste Weltkrieg.

Στη χρυσή εποχή της ιδιοκτησιακής κοινωνίας, δηλαδή μεταξύ 1880 και 1914, σε όλες τις δυτικές και ευρωπαϊκές χώρες ο πλούτος συσσωρεύτηκε μόνο σε λίγα χέρια. Το ανώτατο δέκατο κατείχε το 80-90% του πλούτου. Και τι ακολούθησε; Φυσικά. Ο πρώτος παγκόσμιος πόλεμος.

Die nach dem 1. Weltkrieg entstandenen Gesellschaftssysteme und nachkolonialen Gesellschaften sind den heute Lebenden mehr oder weniger bekannt. Kapitalismus, Sozialdemokratie, Kommunismus und schließlich die neue goldene Epoche der Eigentümer Gesellschaft, nämlich der Hyperkapitalismus. Der Reichtum hat sich wieder stark bei wenigen Menschen angesammelt. Die Gefahr einer neuen Katastrophe ist nicht nur wahrscheinlich. Sie ist aus der ersten goldenen Epoche historisch belegbar.

Τα κοινωνικά συστήματα και οι μετα-αποικιακές κοινωνίες που εμφανίστηκαν μετά τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο είναι περισσότερο ή λιγότερο γνωστά σε αυτούς που σήμερα ζουν. Ο καπιταλισμός, η σοσιαλδημοκρατία, ο κομμουνισμός και τελικά η νέα χρυσή εποχή της ιδιοκτησιακής κοινωνίας, δηλαδή ο υπερκαπιταλισμός. Ο πλούτος έχει συσσωρευτεί ξανά σε λίγα άτομα. Ο κίνδυνος μιας νέας καταστροφής δεν είναι μόνο πιθανός. Μπορεί να τεκμηριωθεί ιστορικά από την πρώτη χρυσή εποχή.

Um uns Menschen zu retten, schlägt Thomas Piketty seine Idee einer zukünftigen Gesellschaft vor. Den partizipativen Sozialismus, oder wie ich es beschreiben würde: demokratischer Kapitalismus. Den Abstand zwischen den oberen 10% und den unteren 50% durch die Anwendung demokratisch getroffener Maßnahmen zu verkleinern. Und zwar in allen Gesellschaftsbereichen. Bildung, Einkommen, Vermögen, Gesundheit, Klima etc. Seine Vorschläge können nicht 100 Prozent ausgefeilt sein. Keine Revolution, sondern viele evolutionäre Maßnahmen, die auch von den heutigen marktwirtschaftlichen Gesellschaften des Westens getroffen und umgesetzt werden können. Man könnte die höheren Vermögen und Einkommen entsprechend besteuern, um das Startkapital für jeden Neugeborenen zu sichern. Man könnte jedem Kind das gleiche Bildungsgeld geben. Ein Kind das es bis zum Universitätsabschluss schafft, kostet dem Staat 200 Tausend Euro. Dagegen das Kind mit Hauptschulabschluss nur 70 Tausend. Die politischen Parteien werden heute mit Unternehmen Spenden finanziert. Thomas Piketty schlägt einen Bürgerschein vor. Jeder Wahlberechtigte erhält einen Geldbetrag, z.B. 5 Euro, den er an seine Wunsch-Partei spendet. Das würde der Demokratie gut tun.

Για να σωθεί η ανθρωπότητα, ο Thomas Piketty προτείνει την ιδέα του για μια μελλοντική κοινωνία. Συμμετοχικός σοσιαλισμός, ή όπως εγώ θα τον περιέγραφα: δημοκρατικός καπιταλισμός. Για να περιοριστεί το χάσμα μεταξύ του ανώτατου 10% και του κατώτατου 50% χρησιμοποιώντας δημοκρατικά εφαρμοσμένα μέτρα. Σε όλους τους τομείς της κοινωνίας. Εκπαίδευση, εισόδημα, πλούτος, υγεία, κλίμα κλπ. Οι προτάσεις του δεν μπορούν να είναι 100 τοις εκατό εξελιγμένες. Όχι σε μια επανάσταση, αλλά ναι σε πολλά εξελικτικά μέτρα που μπορούν επίσης να ληφθούν και να

εφαρμοστούν από τις σημερινές δυτικές κοινωνίες που βασίζονται στην αγορά. Θα μπορούσε να φορολογήσει κανείς τον υψηλότερο πλούτο και το εισόδημα ανάλογα προκειμένου να εξασφαλίσει το αρχικό κεφάλαιο, κεφάλαιο ξεκινήματος, για κάθε νεογέννητο. Θα μπορούσε να δώσει σε κάθε παιδί το ίδιο επίδομα εκπαίδευσης. Ένα παιδί που φτάνει στο πτυχίο πανεπιστημίου κοστίζει στο κράτος 200 χιλιάδες ευρώ. Αντίθετα, το παιδί που αποχωρεί με πιστοποιητικό από το δευτεροβάθμιο σχολείο, κοστίζει στο κράτος μόνο 70 χιλιάδες. Τα πολιτικά κόμματα χρηματοδοτούνται τώρα με εταιρικές δωρεές. Ο Thomas Piketty προτείνει ατομικές δωρεές. Κάθε άτομο που έχει δικαίωμα ψήφου λαμβάνει από το κράτος ένα χρηματικό ποσό, π.χ. 5 ευρώ, τα οποία δωρίζει στο κόμμα που επιθυμεί. Αυτό θα ήταν καλό για τη δημοκρατία.

Viele Probleme können nicht auf nationalen Ebenen gelöst werden. Der Zusammenschluss in größeren Staatengemeinschaften ist wichtig und notwendig. Aber die heutige Europäische Union macht die Unterschiede zwischen arm und reich noch größer. Es fehlen eine gemeinsame Steuer- und Sozialpolitik sowie demokratische Institutionen. Wenn die internationalen Firmen im EU-Markt Gewinne erzielen ohne Steuern zu zahlen, ist dies ein Armutszeugnis für alle Vorhaben der EU. Die Bürger Europas nehmen sie nicht ernst. Thomas Piketty schlägt ein starkes Europäisches Parlament vor: Die Europäische Parlamentsversammlung. Sie soll zum Teil auch aus den gewählten Abgeordneten der jeweiligen Nationalparlamente zusammengesetzt werden.

Πολλά προβλήματα δεν μπορούν να λυθούν σε εθνικό επίπεδο. Η ένωση σε μεγαλύτερες διεθνείς κοινότητες είναι σημαντική και απαραίτητη. Αλλά η σημερινή Ευρωπαϊκή Ένωση κάνει τις διαφορές μεταξύ πλουσίων και φτωχών ακόμη μεγαλύτερες. Λείπει μια κοινή φορολογική και κοινωνική πολιτική, λείπουν και οι δημοκρατικοί θεσμοί. Εάν οι διεθνείς εταιρείες αποκομίζουν κέρδη στην αγορά της ΕΕ χωρίς να πληρώνουν φόρους, αυτό είναι ένδειξη φτώχειας για όλα τα έργα της ΕΕ. Οι πολίτες της Ευρώπης δεν τους παίρνουν στα σοβαρά. Ο Thomas Piketty προτείνει ένα ισχυρό Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο: την Ευρωπαϊκή Συνέλευση. Αυτή θα πρέπει επίσης να απαρτίζεται και από τους εκλεγμένους αντιπροσώπους των αντίστοιχων εθνικών κοινοβουλίων.

Schließlich schlägt Thomas Piketty auch eine Welt-Parlamentsversammlung vor. Hier ist es zurzeit schwierig die demokratischen Prinzipien anzuwenden. Es gibt aber Probleme, die nur global gelöst werden können. Klima, Sicherheit, Pandemien, Migration etc.

Τέλος, ο Thomas Piketty προτείνει επίσης μια παγκόσμια κοινοβουλευτική συνέλευση. Εδώ είναι επί του παρόντος δύσκολο να εφαρμοστούν οι δημοκρατικές αρχές. Υπάρχουν όμως προβλήματα που μπορούν να επιλυθούν μόνο σε παγκόσμιο επίπεδο. Κλίμα, ασφάλεια, πανδημίες, μετανάστευση κ.λπ.

Mein Fazit: Vieles was in den 1300 Seiten steht, ist nicht neu. Das hat man, was Europa und den Westen betrifft, irgendwann irgendwo gelesen. Aber neu ist die gemeinsame und vergleichbare Betrachtung der Ungleichgesellschaften auf globaler Ebene. Dadurch wird es, unangenehm für uns Europäer, deutlich welche Schande wir der Menschheit im Laufe der Kolonisation zugefügt haben. Für diejenigen,

die immer noch von europäischen Werten sprechen, ist dieses Buch empfehlenswert. Und man sollte nicht denken, dass die Kolonialzeit weit zurück in der Vergangenheit liegt. Meine Großeltern z.B. sind in den 1860er Jahren geboren. Also in jener Zeit als die Sklavenhalter reich geworden sind. Der Gedanke was wäre wenn mein Großvater auch ein Sklavenhalter gewesen wäre, braucht mich nicht zu beschäftigen. Ich weiß, dass er als Hirte auf den Bergen Arkadiens unterwegs war. Aber wie viele von meinen reichen Altersgenossen können frei von solchen Gedanken sein? In unseren heutigen europäischen Eigentumsgesellschaften sind immer noch in vielerlei Hinsicht Giftstoffe aus der Kolonialepoche zu finden. Und die Entgiftungsbereitschaft seitens der betreffenden Länder ist beinahe zu vernachlässigend klein. Solange wir Europäer uns weigern die Kolonialgeschichte aufzuarbeiten, sollten wir es vermeiden Parolen wie „unsere europäischen Werte“ in den Mund zu nehmen. Während ich diese Zeilen schreibe (9.07.20, um 20.10 Uhr), höre ich nebenbei den Deutschlandfunk. Es wird über Robert Koch berichtet. Den hervorragenden Kolonial-Arzt von Deutsch-West-Afrika und den Namensgeber des deutschen Vorzeige-Instituts. In diesem Beitrag kommt auch vor, dass französische Ärzte im März dieses Jahres (2020!) vorgeschlagen haben, den Corona-Impfstoff-Test zuerst in Afrika oder in Indien durchzuführen. Also Rassismus pur. Im 21. Jahrhundert. Und dies obwohl, nach der DNA-Analyse und von allen namhaften Wissenschaftler, die genetische Gleichheit aller Menschen wissenschaftlich und eindeutig nachgewiesen ist. Den Rassismus aus unseren Köpfen auszuradieren, beginnt bei uns Europäern mit der Aufarbeitung der Kolonialzeit. Der wegen der Corona-Krise oft gehörte „Robert Koch“- Name sollte durch eine Umbenennung des Instituts gestrichen werden, schlägt der Autor des nachfolgenden Links vor. Das ist nur ein kleiner Schritt. Viele andere, die Thomas Piketty in seinem Buch beschreibt, müssen folgen.

Ich bin froh dieses Buch gelesen zu haben. Danke Thomas Piketty

Το συμπέρασμά μου: μεγάλο μέρος του περιεχομένου στις 1300 σελίδες δεν είναι καινούργιο. Τουλάχιστον ό,τι αφορά την Ευρώπη και τη Δύση. Αλλά αυτό που είναι νέο είναι η σύγκριση των ανισοτήτων των διάφορων κοινωνιών σε παγκόσμιο επίπεδο. Έτσι αποδεικνύεται, δυστυχώς για εμάς τους Ευρωπαίους, τι κακό έχουμε προκαλέσει στην ανθρωπότητα κατά τη διάρκεια του αποικισμού. Για όσους εξακολουθούν να μιλούν για ευρωπαϊκές αξίες, συνιστάται αυτό το βιβλίο. Και δεν πρέπει να πιστεύετε ότι η αποικιακή περίοδος είναι κάτι που ανήκει πολύ πίσω στο παρελθόν. Οι παππούδες μου π.χ. γεννήθηκαν τη δεκαετία του 1860. Δηλαδή στην εποχή που πάρα πολλοί πλούτιζαν με το εμπόριο των σκλάβων. Η σκέψη του τι, εάν ο παππούς μου ήταν επίσης ιδιοκτήτης σκλάβων δεν χρειάζεται να με ενοχλεί. Ξέρω ότι ήταν βοσκός στα βουνά της Αρκαδίας. Αλλά πόσοι από τους πλούσιους συνομηλίκους μου μπορούν να είναι απαλλαγμένοι από τέτοιες σκέψεις; Σήμερα οι ευρωπαϊκές κοινωνίες της ιδιοκτησίας, εξακολουθούν να διατηρούν τα τις τοξίνες της αποικιακής εποχής. Και η προθυμία αποτοξίνωσης από τις ενδιαφερόμενες χώρες είναι σχεδόν αμελητέα. Εφόσον εμείς οι Ευρωπαίοι αρνούμαστε να ασχοληθούμε με την αποικιακή ιστορία, θα πρέπει να

αποφεύγουμε να μιλάμε για δήθεν «ευρωπαϊκές μας αξίες». Ενώ γράφω αυτές τις γραμμές (9 Ιουλίου 20, στις 8:10 μ.μ.), ακούω επίσης τον Deutschlandfunk. Αναφέρεται στον Robert Koch. Στον εξαιρετικό επιστήμονα και αποικιακό γιατρό από τη Γερμανική Δυτική Αφρική το όνομα του οποίου φέρει το γερμανικού εμβληματικό ινστιτούτο. Σε αυτή την εκπομπή μαθαίνουμε επίσης ότι τον Μάρτιο του τρέχοντος έτους (2020!) Γάλλοι γιατροί πρότειναν να γίνει η δοκιμή εμβολίου κορώνας πρώτα στην Αφρική ή στην Ινδία. Τόσο καθαρός ρατσισμός. Τον 21ο αιώνα. Και αυτό παρά το γεγονός ότι, σύμφωνα με την ανάλυση DNA και την κατηγορηματική διακήρυξη, δεν υπάρχουν γενετικές διαφορές, δηλαδή ανθρώπινες ράτσες. Για εμάς τους Ευρωπαίους, η διαγραφή του ρατσισμού από το μυαλό μας αρχίζει με την αντιμετώπιση της αποικιακής εποχής. Το όνομα "Robert Koch", που λόγω του κορωνοϊού ακούγεται συχνά, θα πρέπει να διαγραφεί και το ινστιτούτο να μετονομαστεί, προτείνει ο συγγραφέας του παρακάτω συνδέσμου. Φυσικά αυτό είναι μόνο ένα μικρό βήμα. Πολλά άλλα που περιγράφει ο Thomas Piketty στο βιβλίο του πρέπει να ακολουθήσουν.

Θεωρώ τον εαυτό μου ευτυχή που διάβασα αυτό το βιβλίο και λέω:. Ευχαριστώ Thomas Piketty.

K.K., Stuttgart, 13.07.20

<https://srv.deutschlandradio.de/themes/dradio/script/aod/index.html?audioMode=2&audioID=4&state=>